Edoza, Swettewyn en organist boeien in Martini

Fanfare Swettewyn trakteerde samen met de mannen van Edoza en organist Bob van der Linde de vele bezoekers in de Martinikerk van Sneek zondagavond 20 oktober op een prachtig concert.

Er moest deze avond even geïmproviseerd worden, omdat sopraan Tetsje van der Kooi vanwege een griep verstek moest laten gaan. Het publiek merkte daar natuurlijk helemaal niks van, behalve dat ze de indrukwekkende stem van Tetsje niet hoorden, zoals wij die in de voorbereiding wel hadden gehoord.

Wij openden de muziekavond met Only in Sleep waarin Elske van der Kooi de mooiste bugelklanken de kerk in blies. Daarna pakte Edoza het op met Where no one stands alone en het Ambrosiaans lofgezang. Bekende klanken. Samen met Bob van der Linde brachten we het opzwepende The lost Cord, waarin korps en orgel in de finale bijna de dakpannen van de kerk speelden.

Aukje Westra presenteerde de avond en las een paar verhaaltjes over dieren voor, waarop de organist inhaakte met passende muziek. De kangoeroe en olifant kwamen voorbij met lichtvoetige en zware dreunen. Edoza , onder leiding van de ons wel bekende Jan Hibma, gooide er een stuk uit de Phantom of the Opera tegenaan.

Met het korps werd de Exodus Song voor het voetlicht gebracht en het mocht wat lichter worden met Snits op de lessenaar. Het onvervalste volkslied van de stad klonk enthousiast uit de kelen van het mannenkoor, met daarin ook ons oud-lid Jan Hiddo de Boer. Alleen een muziekmapje onder de arm mee, bevalt hem prima. Heimwee naar het korps. Welnee. Zijn zware saxofoon heeft al weer jaren rust.

Als toegift klonk het ‘Ik kom út Fryslân’ en onze Groninger dirigent Arend Gerds weet nu ook wat het echte folksliet van de provincie is. De zangers en publiek kwamen boven het korps uit en we hadden alle knoppen opengezet. “Ik kin wol wat leije”, zei Jan Hibma nog bij de voorrepetitie. Daarna waren er de bloemen en het applaus. De vierhonderd bezoekers hadden genoten en als die dat doen, dan wij zeker.

Cees Walinga